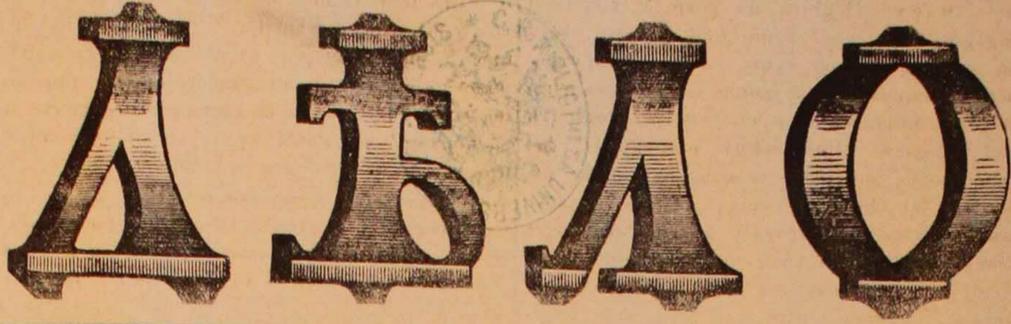

Виходить по Львову що Вторника, Четверга и Суботы...

Предплата на 'Дело' для Австрій: Для Австрій на цілий рік...

ВН. Читателі в Россіи просимо мати на увазі, що вь вимові л=ji, б, й=i, и (вь означеній и на кінці слівъ)=ы, и (на початку слівъ и шч самогласныхъ) =і, б (на початку слівъ) =ві.

Головний рускій выборчий комитетъ во Львові ставитъ на округъ выборчий Стрий-Скольє кандидатуру Дра Николая Антоновича профессора гимназіального въ Перемышлі и зыває всѣхъ выборцвъ рускихъ одати єдинодушно на него свои голоса.

Славянське пытанье вь Австріи и Угорщинѣ.

Отъ першого проблеску политической свободы, що на руинахъ дряхлого абсолютизму підняла прапоръ правъ чоловіка и чудотворный світломъ озорила очи забытыхъ трупівъ, вѣщуючи имъ воскресенье, зарисовуєся на видпокружъ нового сусїльного жита що разъ выразнѣше и прибирає що разъ видѣйшій формы идея, котрой основой вспѣльнѣсть мовы, звичаєвъ, бычавъ и свѣтгляду. Пробуждешь зъ вѣковою сну неволѣ до горожаньского жита, завдали собѣ народы, заселяющій область австрійской монархіи пытанье: кто мы? и чий мы дѣти? и стали на основѣ конституцій домагаются признания своихъ природныхъ правъ національныхъ. Вь групѣ народівъ злученыхъ съ собою исторично на територіи австрійско-угорскон монархіи, вызначєся числовою силою племя славянське. Придавєне довголѣтнѣмъ панованьємъ другихъ элементівъ, неузлаучихъ въ своимъ єгоизмѣ его права на существованье зачало на окликъ свободы такожь будитися до національного жита и выступило до борбы въ оборонѣ найдорожшого своего скарбу — національного прапору. Розкиненій по цѣлымъ просторѣ державы и роздробленій на меншій тѣснѣйшій группы, що не все мали змыслъ порозумѣти всюдѣльнѣе интересу всего славяньства, вели Славяне отъ самого почину еры конституційной съ своимъ сусѣдами твердо борбу о свое существованье, борбу тымъ тяжшу, що съ

настаньємъ реакційного режиму противникъ Славяньства загорнувъ въ свои руки всю власть и мавъ до розпорядимости всѣ средства управы для придушения національного руху. Славяньской идея національнѣ навязуєся все значенье небезпечныхъ для державы аспирацій, а борба о рѣвноправность уважалєся борьбою противъ институцій державныхъ. Съ рухомъ національнымъ славянскимъ выжєся тѣсно пытанье самоуправы поодинокихъ провинцій, що въ противоставленю централизовань змагає до реституцій историчныхъ правъ кожного краю коронного и домагаєся узнания индивидуальности культурной и свободного розвою всѣхъ народівъ, складающихся организмъ австрійской державы. Вспѣльнѣсть основного принципу сполучєся оба ти политичній направлена до вспѣльной акцій, котрой головнымъ попримѣємъ побѣла дѣжжия конституцій, явлєяся парламентъ. Шансы борбы автономистівъ съ централистами перехилиются то на сей, то на той бѣкъ отповѣдно до того, кто державъ керму правлєня въ державѣ. Зворотъ въ исторіи австрійской политикы даєтуєся отъ поклика на управы министерства гр. Таффе. Нове правительство покляло собѣ головною задачею перевєдєньє помирення народностей и выписавши на своей програмѣ рѣвноправность народівъ, зєднало для себе попертьє зъ стороны элементівъ автономистичныхъ, именнѣжь головныхъ приклонниківъ автономіи, Славянъ. Але дуже бы той ошибався, ктобы думаєвъ, що всѣ національности славянскій однаково заспокойв въ своихъ бажанияхъ, та що идея рѣвноправности перевєдена консеквентно въ всѣхъ краяхъ коронныхъ. Бѣльша часть уступокъ въ користь Славянъ здѣлана въ дорожѣ административнѣй а законъ основний, заповучающій кождѣй народности право свободного розвою, остає поки-що неперевєдєний. — Погляньмо тѣлько на нашій галицкій отнѣшеня межинароднѣй, придивѣмъся жито-бутію словєнцвъ краишнихъ, осоближьє Стірийскихъ, поспытаймо далматинскихъ Сербівъ, якъ имъ ведєся, а переконємъся, що ще дуже далеко до осуцєня того идеалу, який всѣ бачать въ програмѣ гр. Таффе. — Галицкій Русины, що витали въ ерѣ гр. Таффего завѣтъ лучшей долѣ, пере-

живають теперъ добу, въ котрій репрезентацій ихъ въ тѣлахъ парламентныхъ дѣйшла до такого числа, яке за давньшого режиму було майже немѣжливє, права языковой и справедливей претєнсїи на поли шкѣльництва мущєся здобувати ажъ рѣшениями конституційныхъ трибуналівъ и помимо ясного выслову засудѣвъ остають они не выконаній, бо — австрійска политикя не придумала, чи не хотѣла доси придумати формы екзекутивы для рѣшенъ пайвысшой въ пытаняхъ конституційной власти, якою признано судъ державный... Зазначачи такі аномальности въ конституційномъ жито галицкихъ Русинівъ, мы далекій отъ того, чтобы приписувати въ всѣмъ вину гр. Таффею або его системѣ, противно мы хочємъ вѣрити, що онъ перенятый може наилучшими интенційми и що девиза помирення народностей не лишится пустою фразою, але прибере реальный формы; підносячи сї аномалин, мы лишъ констатуємъ, яка ще у насъ пропастъ межы станомъ правнымъ а фактичними отнѣшенями, а отнѣшеня ти характеристичній передовѣсьмъ тымъ, що у насъ — жаль сказати — ведєся спѣрь о права національній межы двема народностями, зъ котрыхъ каждая мае претєнсїю выводити свой рѣдъ отъ Славы. Такъ въ Галичинѣ существєє мимо выключно славянського населєня пытанье славянське, бо инакше не можна назвати тои квестїи, где розходится о жите конституційне руско-славянського народа. Аналогичній напимъ галицкимъ отнѣшенямъ суть взаємны въ Далматіи, где ролю нашихъ Полякѣвъ грають Хорваты, а парїєдѣвъ Сербы. Подѣбно якъ у насъ въ Галичинѣ Поляки-Славяне, такъ и въ Далматіи Хорваты-Славяне загарбали въ свои руки всю власть и не мають змыслу для справедливости супротивъ своихъ братѣвъ, негують права розвою ихъ народности. Що Славяне въ прочихъ провинціяхъ Австрій не достигли ще зреализования своихъ національныхъ правъ, се не дивница, бо тамъ стоять противъ Славянъ элементъ чужій и вѣже самї расовой рѣжницѣ оправдують въ части аномальность положєня, но вырѣванье всѣхъ кривдъ и уладжєньє справедливого, на конституцій опертого порядку постуєає дуже не-

рѣбнымъ и непевнымъ крокомъ и становитъ на теперъ пытанье дня. Высоко культурно розвитый народъ чєскій, що въ праць коло національного розвою може послужити примѣромъ всѣмъ другимъ народамъ славянскимъ и котрый выдавъ пайзаслужєннѣйшихъ мужѣвъ для идеи взаимности славянської, борєся не отъ нынѣ за свое національє существованье и борєся съ противникѣмъ не абы якиймъ. Невсыпуца праця, жєльзїна вытревалошь и сила волѣ настєлена вѣковою борбою съ нѣмецкимъ элементомъ, що инѣколи не хоче зрєчєся верховодства, придбали Чехамъ то, чого другї славянскї народы не мають, годѣ однакожь сказати, чтобы народъ чєскій вѣже добився всѣхъ своихъ національныхъ правъ. И коли тѣлько поднєсєся зъ стороны чєской якє жаданье, заразъ элементъ жидѣвско-нѣмецкїй подѣймає мєчуванный крикъ и съ стереотипнымъ окликомъ: die slavische Fluth steigt! ховаєся за стѣну державного патриотизму и представлєє справу небезпечною для Австрій аспираційю. Такужь борбу съ нѣмецкимъ элементомъ ведуть въ Шлєзіи поручъ съ Чехами Поляки. Не инакше стоить дѣло и въ Краишѣ та Стірии, где нѣмецко-жидѣвскї либералы прещє не могутъ погодитися съ гадкою, чтобы обжалованный словєнецъ мавъ право боролитися въ своимъ рѣднѣмъ языкѣ, хочъ въ першѣй зъ тыхъ провинцій населєньє словєнське єсть майже три разы такъ велике, якъ населєньє нѣмецкого элементу, а въ послѣднѣй выносите майже его половину. Министерствомъ гр. Таффе въ послѣднихъ часахъ наслѣдкѣмъ безнастанныхъ жалобъ послѣвъ словєнскихъ починило кроки, чтобы подѣбно аномальности усунути, та вѣдай справедливо замѣчає одинъ публицистъ, що се не на много придасться, якъ довго не буде выданный законъ про права національностей. Але и та крихѣтка концєсий для славянського элементу вѣже стала солю въ оцѣ нѣмецкимъ шовинистамъ, бо по ихъ думцѣ вєдє се Австрійю въ пропасть. Такижь гѣркій хвилѣ переживають и бучковинскї Русины, мающї боролитися за свои національній права не тѣлько противъ Нѣмцѣвъ, але и противъ Румунѣвъ, що при цѣлѣй своей незрѣлости культурнѣй мають претєнсїи

Воскрєсшій княжїй городъ.

Кѣли Галиччанє опустєли старый городъ и перенєсли на теперѣшнє мѣсто вь долину, не званы. Здаєся, що одна часть перенєслєся заравъ по збуреню города. За панования Ягайла (1386—1434) були вѣже залуковскї поля, на котрыхъ стоявъ старый городъ, зовѣсьмъ вѣльнѣями. Ажъ до 1427 були тамъ два села Григорѣвъ и Перевѣзьє сѣ парохїяльноу церковю Преображенія Госп.; зъ сїхъ сѣлъ походѣть такожь и тѣ численнї кости около вь ровнєвалинѣ. Вь 1427 збурили Татарє такожь и сї два села, а по лѣвѣй сторонѣ Луквы осталєся однѣсьєнка лишь церковъ св. Панталєймона, котру пѣвнѣйше замѣнили на латиньску церковъ св. Станислава, а котра потому була приходѣвъ латиньского крылошанина галицкѣи капитулы, бо латиньскє епископство креованє 1375 первѣстно вь Галичи, перенєсєно 1414 до Львова. Жигмонтъ III (Бава) дарувавъ тую церковъ францисканамъ, до котрыхъ она и до нынѣ належєтъ. Вь 1367 р. за Казимира Великого мавъ вѣже вынѣшнїй Галичъ право магдебурекє, бо зъ дотачїиной грамотѣ францисканьского монашєыра епоминєяєся о якимѣсь „advocatus Halitiae“. Сей advocatus Halitiae — або може его поперѣдинцѣ — бувъ правдоподѣбно проводирѣмъ новою осєлѣ и мавъ великї права адвокатскихъ родинѣ. Тѣ права сѣ часѣмъ подѣлєно и перенєсєно на городъ въ користь сєго. Перша отъ осєля мущєла повстєти ще передъ основа-

ньємъ сєи адвокатской достоиньности, передъ 1367 р. за часѣвъ Казимира Великого, або ще може за панования послѣднихъ Романовичѣвъ тогда, коли они перенєсли свою столицю до Львова. За панования Людвика зъ Анжу затвердивъ Володиславъ Опольскїй, котрый бувъ якѣбы другимъ королємъ Галича, городѣи его право магдебурекє. 1376 р. Галичъ сѣ не має мурѣвъ, подчасъ коли Львѣвъ бувъ вѣже не лишъ обведєнный высокими мурами, але бувъ ще и сильно укрѣплєнный. 1440 бувъ вѣже новый Галичъ готовый, якъ то показуєся зъ одной грамоты Володислава Варнєньского, котрою даровуєся городѣи окружнї поля надъ берегомъ Днѣстра напротивъ Лѣмницѣ. Нынѣшнєе мѣсто не має жадного стратегичнѣи значєня; правдиву позицию городъ вѣже давно покинувъ. Теперъ вѣже не ходитъ о справы краєвїй, але о справы самого города Галича, котрый не потребуєвавъ вѣже дорогихъ укрѣплєнь. И дѣйствєно, укрѣплєна нового Галича не були такъ сильнї, чтобы могли бути опертєся численному ворогову, якъ то доказують частї збуреня города, подчасъ котрыхъ загинули такожь старї докумєнты и другї иншї жєрєла. Такє збуренєе было разъ передъ 1546 р., потому въ рокахъ 1590, 1595 и 1620, наконецъ наибѣльше 1676 подчасъ походу Туркѣвъ на Журавно, коли такъ городъ якъ замокъ и крѣпостєи монашєырь до тла здѣтали збуренї. За часѣвъ польской рєчиносполитѣи, бувъ Галичъ вторєстєпєннымъ провинциальнымъ мѣстомъ и головнымъ мѣстомъ галицкѣи землѣ. Рускє вовведєство именнѣ, котрого столицю бувъ Львѣвъ, рѣвпадалоєя тогда на

области (3—4), званї землями. Рускє епископство, котрє зъ давнихъ вѣже часѣвъ было вь Галичи, подѣнѣсь Казимирѣ до митрополи. Сѣ концѣмъ 14 столѣтя однакожь митрополи тои вѣже не было; Галичъ не мавъ тогда нѣ епископа, нѣ митрополита, тѣлько одного vicę gerens, котрый ажъ до 1539 бувъ свѣтєскимъ. Сєго року здвигнувъ зновъ епископство королъ Жигмонтъ I, але вѣже сѣ резиденциєю во Львовѣ. Вь 14 столѣтїю перенєсєно кєдєдральну церковъ до Крылѣста, где первѣстѣно була церковъ св. Іоана; отбудована 1584 р., погорѣла она 1676, а около 1700 выстєвлено єи въ новѣмъ видѣ. Сѣ церковъ була отъ 1450 р. черезъ два чи три роки резиденциєю литовского митрополита, подъ часъ флорєнтиньской унїи, коли сєй въ своей отчинѣ не мѣгъ знайти жадной столицѣ. Тѣ три ровѣдки зѣбрєвъ дрѣ Шарєнєвичъ вь одну книгу и предложивъ ихъ ширшѣй публицѣ. Вь нихъ зѣбрєвъ онъ весь историчный матерїалъ, котрый бы мѣгъ тѣлько доказати, що нынѣшнїй Галичъ не стоить на мѣстѣ старого города. Такъ подавъ онъ на єт. 22 обширнїи и дуже важнѣий вытѣгъ вь Illustraciones Галицкѣого 1556—1661. Зъ нихъ показуєся, що на залуковскѣй выжинѣ лежалѣ оѣмѣмъ слѣдуючыхъ урочискъ: урочиско на Єзовѣ, Карповый гай, Пѣдберєвцѣ, Борщѣвъ, Баранкѣвъ, Лыєа гора, подъ Лыєою горою и вь лѣвѣ за Соколомъ. Зъ сїхъ сконстєтовано чєтыри першї; на нихъ лежєтъ власєе три отнайдєнї розвалины и монашєырь св. Станислава. Повѣстєлѣ чєтыри треба ще отшукати. Вь кѣлькохъ урядовыхъ актахъ

згадуєся Єзовє поле выравно яко урочиско по мѣстцєвєстяхъ Григорѣвъ и Перевѣзьє, котрї спалили Татарє. Урочиско значить тѣлько, що мѣстцє, до котрого привязуєся якєсь згадка и котрє звичайно означєне якоєсь мѣгалою. Значєньє того слова майже такє сємє якъ и слова „городисчє“, т. є. мѣстцє, где стоявъ городъ и нагадує такожь мѣгало. Вь загалѣ „урочиско“ означє мѣстцє, що колєсь було залюднєна, а пѣвнѣйше осталѣе пустою. Позачъ вь цѣлѣй окрєстности Галича не ма нѣгде такихъ мѣстцѣ, якъ тѣлько на сѣй выжинѣ, а тамъ находятєся згаданї розвалины, то сє єсть новымъ доказомъ, якъ великою ваги суть залуковскї поля. Бєть отжє велика надѣя, що останки старокняжѣи города Галича найдутєся ще и на тыхъ мѣстцяхъ, котрыхъ доси ще нѣкто не перєслѣдивъ. Вєь тѣ дослѣды свои зложивъ проф. дрѣ И. Шарєнєвичъ вь о ширнѣй книжѣ написанѣй польскою мовою *) и долучивъ до неи планы, пѣсла котрыхъ будутє вєли дальшї ровкѣны. Дай Боже, чтобы и сѣ дальша праця принесла такъ хорошї успѣхи якъ перша и розкрыла намъ дальшу картину свѣтлѣйшой нашѣи будувальцины, а при данѣй спєсѣбности мы не забудємо зновъ гдєщє розказати о сѣмъ предметѣ нашимъ читатєлямъ. К.

*) Trzy opisy historyczne staroksiążęcogo grodu Halicza w roku 1860, 1880 i 1882, skreślone przez Dra. Izydora Szaraniewicza. Lwów. Nakładem Gubrynowicza i Schmidta 1883, 232 i XXXII стор. 8° сѣ 4 таблицами и картою окрєстности Галича.

— Польский политикъ, петербургскій „Кгаж“ помѣщае въ рубрицѣ „Переписка со всеми“ слѣдующую отправу якуосу ультрапатріотичному корреспондентови: „Листъ вашъ мѣститъ въ себѣ слѣдующія постулаты: „Кгаж“ вынашовъ Русинѣвъ. Навязуваніи Русинѣвъ, що они самостійнимъ народомъ, есть зочинствоомъ. Языкъ малорускій есть толькѣ польскимъ нарѣчіемъ. Хорватѣвъ, Бѣло- и Малорусинѣвъ въ Славянщинѣ нема. Впрочемъ племя славянское... то абсурдъ. Если суть якійс Русины, то толькѣ тому, що за грошѣ все доказати можна! “ „Вы жадаете подѣ конецъ — отвѣчае „Кгаж“ — чтобы вашъ листъ спалати. То булобы надто торжественно; кидаемъ его попросту въ кошъ. “ Колибъ то „Кгаж“ познавъ по добныхъ галицко-польскихъ политикѣвъ, то не толькѣ ихъ листы, але и ихъ самыхъ повостромлювабы певно въ редакційній кошъ; толькѣ сей мушѣвы бути хочъ такъ за великій, якъ подѣ Галичяны.

— Драматичне товариство Е. Бачинського дае теперь театральнѣ представлениа въ Новѣмъ Сончу. — Министръ правосудія переісь на его власну просьбу сов. кр. суду Кастана Копаца зъ Тернопола до Перемишля. Прокуратора львовскаго Геярика Нитарского именовано совѣтникомъ кр. суду въ Золочевѣ, а косоковскаго повѣтового судю Карола Целньера сов. кр. суду въ Тернополѣ. Позволено также судиямъ повѣтовымъ, Юліанови Ружичкому въ Немировѣ и Едмундови Колбови въ Старѣй-Соли на ихъ власну просьбу перенестись, першому до Радимины, а другому до Добромиліа. Судиями повѣтовыми именовано; заступника прокуратора въ Коломыи Омеляна Комарницкого для Дрогобыча; адюнктѣвъ судѣвъ повѣтовыхъ: Теофила Вольского въ Перемишлянѣхъ для Тлутого, и Карола Река въ Щирці, для Немирова. Именовано также: адюнкта судового во Львовѣ Альфреда Завадского для Яворова, адюнкта суду повѣтового Володимира Буцацкого въ Сяноку для Старѣй-Соли, адюнкта судового Альфреда Манастырского въ Станиславѣхъ для Коосова и адюнкта суду повѣтового въ Грималѣхъ Карола Чарнецкого для Подбужа.

— Патнованя худобы въ той способѣ, якъ се у насъ дѣяе, есть не толькѣ непрактичне, але и впрѣсть шкодливе. Намъ пишуть ѳтъ Бродѣвъ, що шо другій або третій тыждень прѣѣздитъ такъ аваный ревизоръ и пятнуе шо селѣ худобу по полядвизяхъ. Селяне якъ можуть такъ протавляети сему патнованю, а гдетоки навѣтъ радше продають худобу, якъ дають ей патнувати. Причина въ томъ тая, шо патна зачинають розранюванятися, гниють, а худоба вяне и усихае. Коровы перестають давати молоко, а тѣльнѣ скидають телата; пѣврѣчнѣ телата видѣють и годѣ ихъ ѳтгодувати. Дотычнѣ власти повинныи звернути на те свою увагу и скоро тому запѣбгчи, чтобы задила неѳтпѣвѣднѣго патнованя не нищати худобы и не зводати нужды на нашихъ и такъ бѣднѣхъ селянѣхъ. Намъ здаеся, шо найлѣше будобы, якыи дотычнѣ власти приказали выпѣкати патна не на полядвизяхъ, але на рогахъ; то осягнулобы свою цѣль и не нищалобы худобы.

— Вѣденскій робѣтникомъ збѣралися 6-го версеня въ ноци на умовеннѣмъ мѣсци въ одной гостиници и демонстрували противъ новѣйшого розпорядженя ц. к. вѣденскаго полиціи, взбороняющаго публичнѣ агромадженя. Насѣвшу полицію обкинули они камѣнями, войску однакъ, шо написло полиціи въ помѣчь, удалося робѣтникомъ розбгнати и 10-ехъ зъ мѣжь нихъ арештувати.

— Головно-командующій во Львовѣ, принцъ Виртембергъ, скликавъ позавчера всеѣхъ пробувающихъ ту генералѣвъ и оберштѣвъ до артилерійскаго казарнѣ на нараду и дававъ имъ важнѣ диспозици и информаци.

— „Стережися локомотивы!“ Тѣлькѣ всеи обеспечки и черестороги на дѣврячѣхъ желѣзницѣ американскихъ; а въ Европѣ есть припысы всякѣ и желѣзничя служба и полиціи, а на дѣврячѣхъ желѣзницѣ трафляются припадки, якиихъ годѣ навѣтъ въ краю легковажачихъ житѣ людске Янкеѣвъ дослѣдити. Така страшна катастрофа случилася послѣдними днями въ Прускахъ на дѣврячѣ колѣйномъ стациіи Штиглицѣ. Поѣздъ ѣдущій до Берлина опѣзвився. Пасажиры ждали его (около 11 години въ ноци) съ петерпеливоствою и якъ толькѣ дзѣвѣнокъ обвѣстивъ пассажирамъ, шо той поѣздъ приближусь, вышли все на перонъ и помимо опущеннаго заборода кинулись на колѣйный шляхъ. Поѣздъ поулався по шинахъ, найдалше ѳтъ перону ѳдаленныхъ. Публика мушѣла переходити черезъ другѣ шины, закимъ дѣсталася до поѣзду. Въ томъ засвистало и всею силою пары надлетѣвъ поѣздъ поѣхъ. Страшнѣй крикъ роздався въ воздухѣ... поѣздъ вѣхавъ въ куну пасажирѣвъ, шо переходили шины, по котрыхъ ѳвъ гавъ и розмѣсивъ колькодесять людѣй. — Стережѣтся локомотивы!

— Кто суть Циганы? Такъ не одинъ шытае и видѣти въ нихъ або потомкѣвъ Египтянъ, або Персѣвъ, а гдетоки ученѣ добаучували въ нихъ Сигянѣвъ Геродота, шо жили номадами на понизю Дуная. Рѣдко котрый догадуваеся, шо Циганы потомки индїйскихъ Паріѣѣвъ, ажь доперва наука послѣднихъ лѣтъ звѣрала той догадѣ поставленнѣ въ р. 1777 проф. Ридигеромъ. Знаменитый языколовъ Потъ вглубилася въ все дїалекты цыганскѣ и выказавъ, шо цыганска мѣва стоить выговоромъ далеко ближе до санскроту, чымъ до нынѣшнихъ индїйскихъ бесѣдъ; а профессоръ Дрѣ Милосичъ, збѣравши великій языковый матеріалъ говору Цыганѣвъ изъ всеѣхъ краѣвъ землѣ, где лишь толькѣ они проживаютъ и повѣривъ съ неоспоримою докладносною твердениа и догады своихъ попередникѣвъ. Онѣ глядавъ

и слѣдиль за ними въ историі народѣвъ и дѣѣшныи въ концѣ, шо они гдето около р. 1000 по Христѣ зъ Индиі вышли, шо довгий часть пробували въ Періи, Сириі и въ малѣй Азиі и шо въ р. 1250 слѣды ихъ находимъ въ Грециі. Зѣ ѳтепъ зайшли она около р. 1300 до Волоцины, въ ѳтепъ зайшли она около р. 1300 до Волоцины, въ Угорщинѣ побачили ихъ въ р. 1350, въ Чехахъ 1410, въ Нѣмеччинѣ показали они съ рокомъ 1417, а въ Испаниі въ 1440. Нгдѣ не приязуются они довшѣ часть до землѣ и непосядущѣ вандрують зѣ мѣсца на мѣсце, тоитанѣ и погроджуванѣ всеи народами землѣ. Нынѣ же ихъ до 600.000, а зѣ той сумы припадае на Угорцину 90.000. Въ середнихъ вѣкахъ прозывано ихъ Asingani, а се прѣзвище взято ѳтъ японскѣ малозазянскаго секты, котру Греки Athinganoi звали. Однакъ Цыганы еще и до нынѣ найрадше зовуть себе Ргомами. Звѣживши однакъ, пише Дрѣ В. Томашекъ, шо одна часть Паріѣѣвъ Индиі — и то именно та, шо тымъ самымъ робѣтъ и ходомъ шо и Цыганы же — называе себе Домъ, вымавляючи то „Д“ на половину мѣвъ „Р“, то вже маемъ отвержену не толькѣ колюску, але навѣтъ и рѣдъ того и въ Индиіхъ и въ Европѣ рѣвно погородженнаго, а талатливѣго та нещаснаго народика.

— Русскій обрядъ и нашъ церковный сѣбѣвъ подобася краковскѣй Реформѣ и она приходить до того заключеня, шо „межи простотою того сѣбѣву, а помежи музикою костелѣвъ, силующоюся за помѣчью кѣтѣвъ и бубнѣвъ на драматичный ефектъ, лежить — цѣла пропастъ... Правду каже Реформа... Такъ есть, лежить пропастъ, котру не змогли Езуиты выповнити въ 500 лѣтахъ и надаремо зновъ силуюся ей днѣсь засыпати своии непрошеныи реформами и зненавидженными мисіаи.

— Стациа Зимна вода на желѣзницѣ Кар. Людвика буде, якъ пишуть зѣ Вѣднѣ, збѣлшена, а то въ той цѣли, чтобы уможлявити — въ потребности — перевозѣ войска зѣ Черновецѣ до Кракова, не дотыкаючи стациі Львова. Дотычна ц. к. комисіа оглянула вже на днѣхъ мѣсѣвѣтъ двѣрца въ Зимнѣй водѣ и переговорывала зѣ тамошнихъ священникомъ, ѳ отступлене его власнаго грунту подѣ буданки, котры замѣрено поставити. По ихъ укѣнченю положитя шины на давѣйшѣй готовый закнутъ, шо веде зѣ Зимной воды до Сѣхова на линіи черновецкѣй и зробитя безпосередну комуникацию межѣ обома желѣзницями съ оманеннемъ стациі „Львѣвъ“ можливою.

— Зѣ Черновецѣ доносятъ, шо Россія траеусе нову, 270 верѣтъ дову желѣзниця зѣ Жмеринки до Новоселицѣ на граници буковинскѣй и шо будова той линіи уже съ весною безпечно розпочнѣеся, чтобы кѣвѣско-одескую желѣзну дорогу съ львовско-черновецкѣ-яскою, котра вже линію зѣ Черновецѣ до Новоселицѣ будувѣ, якъ найскорше сполучити. Стратегична важнѣсть сполученя тыхъ колѣй есть неоспорима и шефъ генеральнаго штабу австрийскаго армиі баронъ Бекъ обходявъ сими днями лично роботы желѣзничѣ на цѣлѣй просторони зѣ Черновецѣ ажъ до самои Новоселицѣ.

— (Дрѣбнѣ вѣсти.) Весѣлннѣи миниотеръ скарбу Калый выѣзжае сими днями до Сераева. — П. намѣстникъ выѣхавъ въ пятици до Подолье до п. Грохольскаго въ Рожькахъ. — Сов. Ковальскѣй прѣѣхавъ вчера до Львова, а Смолька прѣѣзжае нынѣ. — Нагла буря знищила прекраснѣ бульонскѣй лѣсокъ въ Парижі. — Его Преосвященство владика Сильвестеръ Сембратовичъ поверне 15 с. м. до Львова.

ПОСМЕРТНѢ ВѢСТИ.

† Николай Весоловскій, богооловъ 3 року и питомецъ вѣденскаго семинариі, умеръ по довгой слабости дня 1 л. Версеня въ Вѣстовѣй (шѣдѣ Калущемъ). Покѣйный ѳтзначувалъ великими талантаи, горячимъ патриотизмомъ, и ѳтдавася съ цѣлымъ жаромъ своему образованию. Въ нѣмъ стратилисьо мужа, котрый мѣтъ принести колѣсъ значнѣ услуги своѣй церкви и народности. Вѣчна ему память!

Курсъ львовскій зѣ дня 7. л. версеня 1883.

	платитъ	жадають
1. Акции за штуку.	австр. валютото	
Желѣз. Кар. Людв. по 200 р.	р. кр.	р. кр.
" " львѣл.-черн.-ло. по 200 р.	292	296
Банку гни. галиц. по 200 р.	163 50	166
" " " "	288	293
2. Листы австр. за 100 р.		
Общ. кредит. галиц. по 5% ав.	98 90	99 90
" " " по 4% ав.	89 50	90 50
" " " по 5% ав. период.	98 90	99 90
Банку гни. галиц. 6% ав.	101 85	102 85
Листы дов. галиц. руот. банку п. 6%	101	102 50
3. Листы довшнѣ за 100 р.		
Общ. роль. кред. Завед. для Гал. и Буков. 6% лосов. въ 15 лѣтъ		
4. Облиги за 100 р.		
Индемитациі галиц. 5% м. к.	98 35	99 35
Облиги комунальнѣй Гал. банку руотнѣ 6%	95	98
Ножицнѣ кр. зѣ р. 1873 по 6%	101 25	102 50
5. Лосы мѣста Кракова . . . Ставиславова	18	20
" "	22	24
6. Монеты.		
Дукатъ австрийскѣй	5 56	5 67
" " " " " " " " " "	5 58	5 68
Наполеондоръ	9 46	9 56
Пѣвнѣмеріалъ	9 75	9 85
Рубель російскѣй срѣбнѣй	1 54	1 64
" " паперовый	1 16 1/4	1 18 1/4
100 марокъ вѣмецкихъ	58 25	59
Серебро		

Переписка Редакциі и Администрациі.

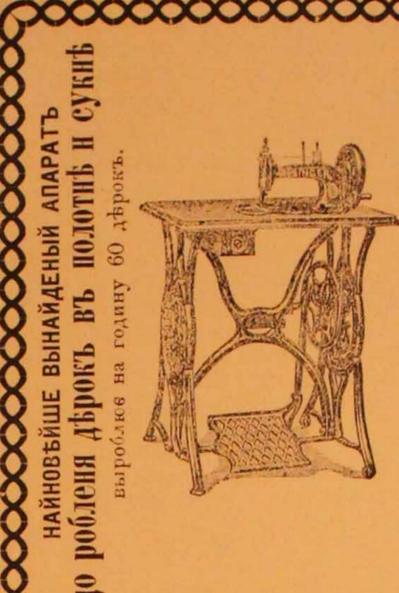
О. І. Чир. въ Ход. мал. Прислалысьте 16 зр. 50 кр., а не написалысьте на шо; за Дѣло до кѣнця року належитя 8 зр.

Заявление.

Выдѣль рускон Буроы стрийскаго мае честь заявити прилюдно Достохвалному Выдѣлову Радѣ повѣтовѣй жидачѣвскѣй сердечну подаку за щедрый даръ 50 зр. для тогожѣ товариства. Въ имени Выдѣлу Юл. Федусевичъ заст. предѣдателя, Ис. Вахляниъ секретарѣ.

Важне для Родичѣвъ

Подписаний, директоръ 4 классовой школы въ Кѣдмани заявляю сямѣ, шо приймаю двохъ хлопцѣвъ на науку и выховане за дужѣ умѣрковану платню. Хлопцѣ выховане за дужѣ мѣссовѣю народѣ, школы або приготовляети до школѣ середнѣхъ. Языкъ выкладовый рускѣй, польскѣй и нѣмецкѣй. Писати прошу подѣ адресомъ: Иванъ Микитовичъ, директоръ 4 классовой школы въ Кѣдмани на Буковинѣ. (1—3) И. Микитовичъ.

НАЙНОВѢШЕ ВЫНАЙДЕННѢЙ АПАРАТЪ ДО РОБЛЕНЯ ДРѢВКѢ ВЪ ПОЛОТНѢ И СУКНѢ. Выпрѣбѣ на годину 60 дѣврячѣ.

Advertisement for sewing machines. Text: „Найновѣйшѣ и поправленнѣ МАШИНЫ ДО ШИТА съ гваранцию 5 лѣтъ. Тыждневѣ раты 1 зр. (СКОРОХОДЫ) (Велоципеды) для хлопцѣвъ 5-ти до 15-ти лѣтъ. Скореходы ей суть съ тремя колесами, пѣлъ жѣлѣзѣвъ, дужѣ травалѣ, хороши и густовый; можѣ ихъ уживати и въ комнатѣ и на дворѣ — и суть дужѣ корыстей для вырѣвѣния силѣ финичныхъ у модѣлѣжѣ. Цѣна зр. 14, 16, 18. При выемлѣ 50 зр. за опакѣваня. Кѣлька есть где инде купленыхъ машинѣ переислае рѣдѣ-рѣчно до мѣсе П. Т. Публѣка для замѣны на машинѣ практичнѣй и поправнѣй. Шумнѣй анологъ заграничныхъ фирмѣ и множество агентавъ, котры крутитѣ по краю, зводитѣ неосторожныхъ тандитныхъ машинѣмъ подѣ назвою „Оригинальнѣй“, хотѣ така машинѣ зѣпусевъ — нѣмъ съ еще ѣ сплатителѣ (ратами), шне тяжко и шкодитѣ зѣровлю. (16—52) Замѣну и всяку напращу машинѣ до шитѣ всеѣхъ системѣвъ, чѣвенци, части складовѣй, голки, оливу до машинѣвъ поручае Иосифъ Ивановичкѣй механикъ и спеціалистъ во Львовѣ, въ готелю Жоржа.

Advertisement for thread. Text: „СОРОЧКИ мужескѣй, ковѣнѣры, манжетѣ, калисѣцы, хустки, шарикитки, также великѣй выборъ крапатоковъ поручають найдешевше Братья Лангнеръ Львовѣ, ул. Галицка ч. 16.“

Advertisement for soap. Text: „Муштарда - Естрагонъ въ патентованнѣмъ опакѣваню. Викторъ Шмидтъ и Синѣ. Вѣденска спеціалнѣсть найлѣшя тутѣшна марка 1/2, 1/4, 1/2 кильвой слонки правдивѣй линѣ съ фирмою и охоронною маркою можѣ дѣтати въ всеѣхъ склепахъ, торговляхъ корѣвными товарами и деликатесами.“

Advertisement for candles. Text: „Свѣчи церковнѣй чистѣй, безъ домѣшки земнаго воску и другою суррогату поручае ТОРГОВЛЯ Карола Баллабана подѣ Золотымъ Когутомъ ул. Галицка ч 396. Штуки по 2 ф., 1 1/2 ф., 1 ф., 1/2 ф. и 1/4 ф., по 54 кр. за фунтъ. Продаючи толькѣ добрый товаръ оголошую якъ найприступнѣйшѣй цѣны и запрошую для того Вп. Клярѣ сировѣдзувати свѣчи лишь зѣ моѣи торговлѣ. (2—?)“

Advertisement for needles. Text: „КУФРЫ нуфернѣ, торбы и торбинки до подорожѣ — также лепкѣй приборы подорожнѣй поручають найдешевше Братья Лангнеръ Львовѣ, ул. Галицка ч. 16.“

Advertisement for stationery. Text: „у л. ѳрманьска ч. 6. К. М. ВОЗНЯКЪ во Львовѣ, при ул. ѳрманскѣй ч. 6 (Напротивъ „Народнаго Дому“) поручае: для П. П. Учителѣвъ и Ученикѣвъ всеѣлякѣй приборы школнѣй яко то: папѣръ, зошиты, нотатки, пера, чернила, ручки, оловцѣ, каламаръ и пр. по цѣнѣ значно дешевнѣй, якъ где инде и въ наилучшѣмъ родѣ. ул. ѳрманьска ч. 6.“

Advertisement for a newspaper. Text: „Съ днѣмъ 1 (13) липни 1883 р. стане выходити во Львовѣ два разы на мѣсѣць, каждого 1 (13) и 15 (27) гумористично-сатирична часописъ „НОВЕ ЗЕРКАЛО“ подѣ редакцию Корнѣла Устѣлювнѣка. Програмою „Новога Зеркала“ буде оборона рускон народности противъ всякихъ постороннихъ нападѣвъ и объективна критика порокѣвъ рускон оубѣлнѣности. Предплата на „Нове Зеркало“ выносѣтъ до кѣнця року 2 зр. а. в. Предлату приймають редакциі всеѣхъ рускихъ часописѣй и администрациа „Новога Зеркала“ во Львовѣ, улѣця Скарбѣвска ч. 2. (14—?)“

Advertisement for a journal. Text: „КІЕВСКАЯ СТАРИНА“, ШОМѢСЯЧНѢЙ ИСТОРИЧНѢЙ ЖУРНАЛѢ выходитѣ въ Кѣвѣ вже 2-й рокѣ, при участѣ кружка кѣвскихъ профессорѣвъ и другихъ ученыхъ подѣ редакцию Ф. Г. Лебѣдинцева. Предплачувати можна або впрѣсть въ редакциі „К. Ст.“ Кѣвъ, Софійска площадь, д. Севастяновѣй, або черезъ ред. „Дѣла“. — Предплата за цѣльнѣ рокѣ выносѣтъ 11 рублѣ, а черезъ ред. „Дѣла“ 14 зр. а. в.

Advertisement for a book. Text: „„МЕРТВѢЙ ДУШѢ“ гумористична повѣсть Николая Гоголя съ портретомъ автора и „Словомъ ѳтъ Выдавнѣцтва“ (278 стрѣ) рѣвнѣ великов 8 кп.). Цѣна 1 зр. 80 кр.; съ пересылкою почтовою 2 зр. Достати можна въ администрациі „Дѣла“ и въ книгарни Становнѣйскѣй.“